

Eloise - Gott, Karel

Den, co den tu jsem
tak sám, tu jsem
s tím rá musem
všech letadel,
co já k nim šel.

A každé z nich,
má nejdražší,
jen jiné přináší,
ty nejsi tam
a tak tě nevítám.

Co noc, to noc tu jsem,
už přijít měla bys', Eloise,
Eloise.

Čekám i na dopis, jéé,
ať to vím,
mám tady stát
a krotit pláč ?

Má Eloise,
když vítr vál
a já tu stál
s tou kytkou chystanou,
až přistanou,

Přistaň mi v objetí,
tvé letadlo snad nesletí,
zpět letět k vám
tě nenechám.

Co noc, to noc tu jsem,
už přijít měla bys', Eloise,
Eloise,

Mám tady stát
a krotit pláč ?

Má Eloise
podobná bříze,
má kněžna víl,
můj krásný cíl.

Tam u Paříže
snad uvěří, že
já jí dám
i víc, než mám.

Ta noc je studená
a odměna je ztracená,
jé, mám to kříž,
ty někde v dálce spíš.

Já pouze marním čas
a voláním jen ztrácím hlas,
dřív zpíval sis,
má Eloise.

Poslední noc tu jsem,
už přijít měla bys', Eloise,
Eloise.

Tak se mi snes,
můj anděli
a když ne dnes,
tak v neděli.

Mám tady stát a krotit pláč ?
Mám věřit snům jak zelenáč ?
Tak jako zelenáč ?
Ne, ne, ne, ne ...

Má Eloise,
co se tě načekám,
nemáš mě ráda, ráda, ráda , , , ,
jéé je jéé je, má Eloise,
já to tak nenechám.